

Melyben szerelmét hívja

[Látó, 2012. november]

Gyere el, szerelmem,
jőjj, hogyha szólítlak,
ne kelljen perelnem,
végem, ha bólint majd,

kérdezném, nincs-e itt
akárki, akarva
fekete tincseid
hófehér nyakamba,

mért késnél, hol vagy már,
tüzem nincs, ki szítsa,
sötétben hogy hagynál,
fényed kell hasítsa,

pásztázza lelkemet,
(jó, ez most túlzás volt)
arcomon elkened
mosolyom, sírásom.

Tudom, hogy eljössz majd,
nem várlak hiába,
fekete életből
hófehér halálba.

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Farkas Wellmann Éva

Látó Szépirodalmi Folyóirat